

גופתה של הפרוצה, רוזה וקנין, נמצאה בפרדס, אחרי שנרצחה בדקירה. כמה דקות לפני זה דיברה עם יעקב קטרי, הנאשם עתה ברצח. אחרי פרשה זו מסתתר הווי מיוחד במינו של מישפחת זונות, סרסורים ותינוק

המחנה של זונות

בכבישים. קטרי לא עבד באתה תקופה, והתפרנס, לרבריו, מפריצות. ג'וג'ז ריחם על קטרי, ואולי גם רצה לקשור אותו אליו, ולכן הציע כי ישג לו פרוצה שתעבוד עבורו, והוא יוכל להתגורר בדירתה.

המכונת הגרולה היתה לעזר רב לחבורה, וקטרי היה נהג נאמן. בכל בוקר הסיע את הבחורות למקום עבודתן, בפרדסים של יבנה. הוא היה חוזר לשם אחריהצהריים כדי לאסוף את הנשים ולהחזירן לתל-אביב. כאשר נורית עברה בערבים ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב, היה קטרי מסיע אותה גם לשם.

מתנדב לאבהות

ל רוב הפרוצות שעברו כפרי דסים היו גברים. אולם הרוזה, שחרחורת גנרנית, לא היה גבר. ג'וג'ז אמר לקטרי כי הוא עומד לסדר לו את רוזה. לעיתים, כאשר הגיעו לפרדסים בבוקר, היה ג'וג'ז יורד ומדבר עם רוזה. לקטרי אמר כי היא טרם החליטה והיא תיתן את תשובתה בעוד ימים אחדים. בינתיים התגורר קטרי עם החבורה בחדר המשותף.

לישון במקום עבודתו. אולם כאשר בא הביתה, היה ישן במיטתה של נורית. האימרה כי לזונות יש לב והב, נכונה במיקרה של נורית. כאשר שמעה כי חברתה, שרה שטיינר, זונה שעבדה גם היא בפרדסי יבנה, מחוסרת מקום-מגורים — הציעה לה נורית לעבור להתגורר בחדרה.

עד אותו זמן התגוררה שרה שטיינר עם מאהבה וסרסורה, ג'וג'ז עוגן, ברירת אמו באשרוד. אולם מכיוון שלא יכלו לשלם קנס כסך 15 אלף שקל שהוטל על האם, ברחו כל השלושה מהבית.

שרה וג'וג'ז עברו לגור יחד עם נורית ונאפו בחדרון הקטן. כזה לא נסגר המעגל. ג'וג'ז הביא אתו גם את ידיו, יעקב קטרי.

קטרי הוא תימהוני, שחלק ניכר מחייו בילה בבתי-כלא. הוא הכיר את אחיו של ג'וג'ז בכיתה-הסוהר, וכאשר יצא, עבר לגור עם ג'וג'ז וחברתו. כאשר עבר הווג לתל-אביב, נלווה אליהם גם קטרי, שאין לו כתובת מגורים קבועה.

כל רכושו של קטרי היתה מכונת אמריקאנית ישנה אבל מרווחת, שאותה קנה אחרי שהשתחרר מבית הסוהר. עליה היתה גאוותו; והוא נהג לגנוב דלק כדי שיוכל להסתובב

ולא נרצחה רוזה וקנין, בפרדס שבו עברה כזונת, ספק גדול אם היה סיפורה של החבורה המזורה מתגלה אי-פעם. אולם כאשר נאשם יעקב קטרי ברצח רוזה, עלה כל הסיפור בכיתה-המישפט.

החבורה התגוררה בחדר מט לנפול בדרום תל-אביב. לחדר היה מצורף מיטבחון קטן, השרותים היו כחצר. כאשר יצא אחד מהחבורה בשעות הלילה, היתה חריקת דלת-הכניסה מעירה את כל היתר.

בחדר היו שלוש מיטות שבהן ישנו בדרך-כלל שלושה זוגות. אולם אחרי שהצטרף לחבורה גם התינוק שנולד, היה יעקב קטרי מביא ממכונתו שמיכה ישנה, פורש אותה על הארץ וישן עליה כלילות.

הנהג הנאמן

ל ורית הבקין, פרוצה בת 35, שכרה את החדר לעצמה ולאחובה, נאפו גינרי, נאפו הוא צעיר ערבי מרצועת-עזה, שחי עם נורית והתחלק איתה ברווחיה, הוא עבד באתה תקופה במאפיה ביפו. לעיתים, כאשר החדר היה הומה מדי מאנשים, העדיף נאפו

סרסור נאפו גינדי חותם על עדותו במישטרה (לידו: שוטר). הוא מספר כיצד ראה את קטרי יורד מהמכונת בפרדס ונעלם עם רוזה מאחרי העצים. היה זה הוא שגילה את הגומה על השביל הפרדס.